

**Philippi Ecclesiae Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiae Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philipp <Eichstätt, Bischof>

Ingolstadii, 1617

Cap. X. De peruentione ipsorum in Luccam ciuitatem Italiae, in qua
mortuus est sanctus Richardus pater eorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

destinatos, de mari vocauit; quemadmo-
 dum Petrum & Andream mittentes in ma-
 re retia, & Iacobum, & Ioannem in nau-
 cum patre reficientes retia sua, vt essent fu-
 turi piscatores hominum, sic igitur & hos
 elegit, vt exemplo & verbo homines pesca-
 rentur, sicut futuri pastores Ecclesiæ, vt in
 sequentibus euidenter apparebit.

CAPVT X.

*De peruentione ipsorum in Luccam ciuita-
 tem Italia, in qua mortuus est S. Richar-
 dus pater eorum.*

Egitur more solito, ad limina Sancto-
 rum hinc inde inquisitorum prope-
 rabant, de vita, morte, miraculis, ac virtuti-
 bus Sanctorum quæritantes, & in his mi-
 rum in modum delectantes, ac Sanctis con-
 gaudentes in omnib⁹ donis gratuitis, quib⁹
 Deus magnificauit misericordiam suam cū
 illis, mirificans eos in omnem voluntatem
 suę prædestinationis. Et vt breui verbo lōga
 spatia percurramus, cōtinuantes iter suum,
 ad ciuitatem Italiæ* que Lucca vocatur, tā-

G . dem

*S. Richardus
cum suis ubi-
que sancta lo-
ca obit & lu-
strat.*

*S. Richardus
morbo corri-
pietur.*

*Oratio S. Ri-
chardi ad fi-
lios.*

dem peruenerūt; in qua, vt prius sæpe dictū
est, piis confrequentationibus Cœnobio-
rum, Ecclesiarum, ac quorumcunque lo-
corum, in quibus memoria Saluatoris Do-
mini nostri Iesu Christi, ac intemeratæ, nec
non semper Beatę Genitricis Marię, ac alio-
rum Sanctorum venerabatur, limina per-
lustrabāt, vt in omnibus Saluatorem suum
collaudantes super effectu æternæ salutis,
quem in sanctis tam longe lateq; diffudit.
Ex tunc S. Richardus vir nobilis, ac com-
plexione delicatus, propter inedia[m] ac
laborem duræ peregrinationis, graui in-
firmitate correptus est; & vocante Domi-
no ipsum de exilio ad patriam, de certami-
ne ad coronam inuitans, repente cœpit vi-
ribus corporis destitui. Conuocatisque fi-
liis suis videlicet B. V Villibaldo ac B. V Vun-
nebaldo, eos sub hac forma alloquitur. Ec-
ce filij ego vos, & vos me Christo dedistis.
Iā ego viam vniuersæ carnis ingredior; me
regem vidistis; & propter Christum omnia
dimisi, & pauper esse volui. Nudus exiui de
vtero

vtero matris meæ, & nudus illuc reuertar. Huius pauperis exemplum tenete, & patris vestri benedictionem simulque hæreditatem percipite, & hoc tenore testamentum condidit. Habeant filij Regis pro regno Anglorum, Christo donante, regnum popolorum. Sit vobis pro corona & purpura, immortalitatis stola, ac felicitas æterna. Viriliter ergo agite, & confortamini in potentia virtutis Dei. *Super omnia charitatem habete, qua est vinculum perfectionis; & in ea manete, Christum diligentes, qui prior dilexit vos.*

Testamentum
S. Richardi.

Coloff 3.

Quanta autem patientia molestiam corporis in dicta ægitudine sustinuerit, & quanta deuotione Christo per amorem inheserit, non facile nunciari posse credimus. Sacramenta Dominici Corporis, nec non extremæ Vnctionis debita cum reuerentia suscepit, ac deuotione multa in manus Domini commendans spiritum, septimo Idus Februarij migravit ad Dñm. In quē filij af-

Eucharistiam
& extremam
vntionem ac-
cipit.

G 2 **fectu**

*Obitu.**Lacrymae
fiorum.**Locum sepul-
turae à Lucē-
sibus petunt.*

fectu & aspectu intendentes, iure paterni-
tatis cogebantur ex fonte pietatis vberrimè
lacrimas erorare. Et accedentes cum adiu-
mento collegarum corpus sanctissimum
religioso ritu inuoluētes contexerunt. Adi-
erunt autem dictæ ciuitatis viros discretio-
ne præditos, ac potestate præcipuos, eis nū-
ciantes; quod vir regiæ dignitatis ac miran-
dæ sanctitatis in eorum territorio obiisset,
cuius almi corporis præsentia non solū ci-
uitatis, sed etiam confinia totius prouincię
beatificarētur, addētes, quod procul omni
dubio, Deus speciali respectu gratiæ ac pie-
tatis, locum dotauerit, in quo pignus tam
pretiosæ glebæ reliquerit. Et laudi eius adii-
cientes, fideli ac veridica narratione referre
cœperunt, qualiter à Domino præuentus
gratiarum plenitudine Rex, regnum pro
Deo dimiserit, & qualia pro laude diuina
strenua virtute egerit; & quanta miracula
in mari, & in terra per ipsum precanti po-
pulo Dominus concesserit. Et sic eum am-
pliori laude, qua poterant, magnificare stu-
duerunt; licet huius commendationis ex-
tollen-

tollentia perfectionis eius culmen nequam attingeret. Considerantes autem filij, præclari Doctoris Ambrosij sententiam, eum potius post mortem quam in vita laudasse inueniuntur. Sunt autem S. Doctoris verba hæc: Duplici ex causa melius est hominum magis * memoriæ dare laudem quam vitæ; vt illo potissimum in tempore merita sanctitatis extollas, quando nec laudanti adulatio nocet, nec laudatum tentat elatio. Lauda ergo post periculum, prædica securum, lauda nauigantis felicitatem, sed cùm peruenerit ad portum: lauda ducis virtutem; sed cum perductus est ad triumphum.

CAPVT XI.

*De sepultura S. Richardi Regis iuxta
S. Frigidianum.*

Vpra dictæ ergo ciuitatis optimates sanctissimum funus reuerenter adierunt, ac corpus cum debita solennitate Ecclesiasticæ sepulturæ commēdarunt in Ecclesia S. Frigidiani ipsum ponentes, satis è propinquo in signū sanctitatis sanctum